

еди кждѣ си не преработи добрѣ. Като дойда втори нѣтъ, ще го поправа. Има хора, които дълго време трѣбва да ги убѣждавашъ, че сж на кривата страна. На нѣкой човѣкъ трѣбва дълго време да му разправяшъ, че грѣши. Той казва: не, азъ съмъ на правата страна. Сега всички съвременни хора сж все на правата страна, а при това има известни криви положения въ живота.

Апостолю Петъръ, за когото се говори въ стиха, е човѣкъ бързъ по натура, сангвиникъ. У човѣка има една чѣрта, съ малко трудъ, много нѣщо да добие, и като добие нѣщо, той го държи за себе си, консерваторъ е. Той казва: азъ не обичамъ да дигамъ много шумъ, да дигамъ мотиката. Спечеленото трѣбва да се държи. Консервативнитѣ хора наричамъ хората на малкия трудъ, а либералитѣ — хора на чрѣзмѣрния трудъ. Тѣ много работятъ, но и много харчатъ — ядатъ, пиятъ и казватъ: ще работимъ и ще си платимъ дълговетѣ.

И тъй, всеко едно твърдение въ свѣта трѣбва дълбоко да се възприеме въ човѣшкото съзнание. Човѣкъ все трѣбва да има нѣщо въ живота си, на което да се ослани. Човѣкъ трѣбва да има една прѣобладающа идея въ живота си която да го подтиква. Тази прѣобладающа идея ще бѣде най-високиятъ върхъ, отъ който той ще измѣрва всички други положения. Нѣкой може да те пита защо трѣбва да имаме една идея? — Тя е една необходимостъ. Защо трѣбва да обичаме? — Обичята е една необходимостъ. Защо трѣбва да живѣемъ? — Животътъ е една необходимостъ? Защо трѣбва да се учимъ? — Учението е една необходи-